

**VĂN PHÒNG ĐIỀU HÀNH PT CURSILLO
TGP MELBOURNE NGÀNH VIỆT NAM
LINH HƯỚNG**

Lm: Giuse Vũ Phước Hiền
Lm: Anton Nguyễn Hữu Quảng
Lm: Giuse Nguyễn Ngọc Sơn
Lm: Phêrô Hoàng Kim Huy

CHỦ TỊCH

Giuse Nguyễn Ngọc Lâm
Email: lampham@bigpond.com
PCT/ĐH TRƯỞNG LÃNH ĐẠO
Phêrô Hoàng Quang Minh (03) 9798 8754
Email: quangminhmc@rabit.com.au
Micae Nguyễn Hữu Phước (03)9356 0373)
Email: micphuoc@yahoo.com.au

THƯ KÝ

Maria Lê thị Minh (03) 9332 2355.
minhtuan2526@yahoo.com.au
Anna Quách thị Sáng (03) 9689 8879

KHỐI TIỀN

Phanxico Xavie Đặng Cao Thắng (03) 9337 5153
Email: thang@rabbit.com.au
Maria Nguyễn Mỹ Quyên (03)9352 0166
Email: quenniesmile@yahoo.com

KHỐI BA NGÀY

Micae Lương Việt Năm
Email: vietluong@hotmail.com

KHỐI HẬU

Giuse Trần văn Cư (03) 9729 1348
Email: trngo007@hotmail.com
Giuse Phạm văn Công (03) 9689 8879

THỦ QUỶ

Maria Quách thị Ngọc Dung (03) 9798 8913
Email: tuvadung@yahoo.com.au.
Maria Phạm thị Hường. (03) 9366 1870
Email: auhoang09@yahoo.com.au

BAN TRUYỀN THÔNG

Luca Nguyễn văn Thanh (03) 9324 7980
Email: tha_tuy@hotmail.com
Anphongso Phạm văn Hiệp: 0413 145 557
Email: huyhoang1382000@gmail.com

Liên Nhóm Anrê Phú Yên

Maria Đinh thị Thanh (03) 9639 8971
Email: dtassociates@bigpond.com
Anna Đặng thị Minh Tuyết 0403 018 082
Email: allforu_fashion@yahoo.com.au

Liên Nhóm Tôma Thiện

Maria Nguyễn Kim Thoa (03) 95123280
Email: kim_thoa_54@yahoo.com.au

Liên Nhóm Vinh Sơn Liêm

Maria Tống thị Quế (03) 86829967
Email: que_tong@hotmail.com

Liên Nhóm Anrê Dũng Lạc

Giuse Nguyễn văn Hình (03) 9302 4602
Email: tdiem_nguyen@yahoo.com.au

Liên Nhóm Phanxico Xavie

Phanxico Phạm Ngọc Long 0421 020 315
Email: Longsuypham@hotmail.com

Trang Melbourne VIC

Những Sinh Hoạt tháng 3 -09 của Phong Trào

Thấm thoát 1 tháng trôi qua nhanh thật, người ta bảo thời gian như cánh thoi đưa, như bóng câu vụt nhanh qua song cửa... thời gian qua đi không thể lấy lại được và nếu ai còn ngồi lại mà hối tiếc những gì mình chưa làm được cho nhau, thì tốt nhất là chúng ta hãy bắt tay vào công việc ngay từ ngày hôm nay, mỗi người trong chúng ta có thể làm được nhiều việc lắm và nhất là làm việc ấy mà lại dành cho Tha Nhân nữa. Giáo Hội Công Giáo đang trong hành trình Mùa Chay! Mùa của trở về, sám hối và ăn năn... Tất cả anh chị em Cursillistas và muôn Người Tín Hữu luôn được mời gọi thực thi Sứ Điệp đặc biệt hàng năm này.

Anh chị em chúng tôi đã về trung tâm tĩnh huấn của Dòng Salesian Donbosco tại Lysterfield vào Chúa Nhật thứ 1 đầu Mùa Chay để cùng nhau đi lại các Chặng Đàng Thánh Giá và tưởng niệm cuộc khổ Nạn của Thầy Giêsu Chí Thánh. Hơn 100 anh chị em đã tham dự ngày sinh hoạt của Mùa Chay này và chúng tôi đã thực sự được rất nhiều Ôn Lành Chúa ban dù chỉ trong vắn vỏi của 1 ngày bên nhau. Chúng tôi nhận ra được niềm vui khi cùng đồng hành và sự chia sẻ thật chân tình trong các công việc của Phong Trào..., đặc biệt là của một số rất đông anh chị em Cursillistas vừa tham dự hai Khóa 35 & 36 vừa qua. Đối với những anh chị em này, đây là một sinh hoạt khá mới mẻ và hấp dẫn.... còn đối với những anh chị em khác, ngày sinh hoạt này phải nói là không thể thiếu được trong Mùa Chay mỗi năm vì đây là ngày tâm tình sâu xa và

đậm đà nhất.

Sau 15 ngày Thánh Giá được VPĐH hướng dẫn đi ngang qua vùng đồi cao và thung lũng của Nhà Dòng, chúng tôi cảm thấy rất xúc động và nhiều tâm tình, giống như là đang đi trên đường Khổ Giá cùng với Chúa Kitô vậy, hơn 1 tuần lễ trước đây, những ngọn lửa nóng đã làm cháy những ngọn đồi bên cạnh của Nhà Dòng, may thay Nhà Dòng vẫn được bình an trong cơn hỏa hoạn ấy, đứng bên đây đồi chúng tôi có thể nhìn thấy những rừng cây bên kia đồi đã cháy đen và rất là tiêu điều... Lời chia sẻ của những chặng ngày Thánh Giá càng đau xót hơn khi Con một Thiên Chúa bị loài người cố tình loại bỏ và đóng đinh Ngài, cho dù Ngài chẳng có tội tình gì đáng phải chết, thế mà Chúa đã chấp nhận chết thay cho chúng con, một đàn con bội bạc, vô ơn và tội lỗi...! Chúng con cảm thấy thương Chúa quá và muốn đến gần Chúa mỗi ngày trong lời kinh tiếng hát và những việc làm cho Tha Nhân. Lạy Chúa! xin giúp chúng

con thực thi ước nguyện nhỏ bé này để làm đẹp lòng Chúa hơn và thực thi giới luật yêu thương mà Chúa đã dạy, nhất là cho những anh chị em ngay bên cạnh mình...!!!

Hai tuần lễ kế tiếp, anh chị em chúng tôi lại về bên nhau trong đêm sinh hoạt của TLD. Đêm nay chúng tôi được học hỏi nhiều về Thánh Quan Thầy Phaolô với chủ đề: *"Làm sao Thánh Phaolô vượt qua được những trở ngại khi loan báo Tin Mừng cho Dân Ngoại"*. Đúng là có Chúa thì không có gì mà không thực hiện được, có lẽ đây là câu châm ngôn của Thánh Nhân khi Ngài rao giảng về Đức Kitô cho người khác: *"Tôi sống nhưng không phải tôi sống mà chính là Chúa Kitô sống trong Tôi"*. Đức Kitô đã thực hiện công trình của Ngài và tôi chỉ là Khí Cụ.

Đêm nay tất cả chúng tôi có hơn 50 người cùng về đây sinh hoạt và chia sẻ những công việc của PT, chúng tôi cùng nhau nỗ lực chuẩn bị những công việc sắp tới, nhất là dịp Mừng 10 năm thành lập Phong Trào. Vì là Mùa Chay, nên đêm nay TLD đã cho tất cả chúng tôi cùng hòa nhập trong

tâm tình bằng một bài hát khá thú vị: **ÁNG SÁNG VÀ BÓNG TỐI**, bài hát của Tiến Lộc & Quang Uy. Qua giọng hát của mọi người hòa chung với ý nghĩa của bài hát, chúng tôi đã tự tìm ra cho mình một lối nhìn mới về tha nhân và ngay với anh chị em mình trong PT. Ta hãy ngược nhìn về Chúa

để gương mặt luôn được tỏa sáng ánh hào quang, đừng bao giờ nhìn về anh chị em mình với con mắt xét đoán, khinh chê điều này hay điều khác, chính cá nhân tôi đã hay bị lỗi lầm này vì hay nhìn người khác... thay vì nhìn Chúa để xin tha thứ. Xin Chúa thứ tha cho chúng con và giúp chúng con luôn nhìn thấy Chúa trong những người hèn kém để thông cảm và yêu thương.

Cha Linh Hưởng đã cùng đồng hành với chúng tôi trong các sinh hoạt của PT và đây cũng là điều nâng đỡ cho chúng tôi rất nhiều. Tôi còn nhớ có lần Ngài chia sẻ rằng: *minh đến với nhau! Nhiều khi chẳng cần phải nói gì cả, chỉ cần ngồi bên nhau, thỉnh lặng và thông cảm là đã quá đủ rồi.* Đây cũng là một bài học nhiều ý nghĩa cho tất cả chúng tôi trong những sinh hoạt của PT.

Quý anh chị ơi, hãy đến bên nhau để cho nhau thấy mình còn nhau, qua những ánh mắt và nụ cười thông cảm thì chính chúng ta đã giúp cho nhau có nhiều nghị lực và hăng say tiếp tục gánh vác những trách nhiệm trên đường phục vụ, vì thời gian qua đi nhanh quá, nếu cứ chần chờ lưỡng lự... e rằng đã quá trễ rồi.

DECOLORES!!!

TLD nghỉ nhanh cho sinh hoạt tháng 3

Sinh Hoạt Trường Lãnh Đạo

Hội Nhóm Chia Sẻ Chủ Đề Thánh Quan Thầy Phaolô

Di Động Mất Sóng

Chiều 8/01/2009, anh đi mà không gọi điện thoại về, chắc vui quá mà quên hay lo cầu nguyện? không phải hai truyện trên đây, bực mình ghê đi, đợi mãi

không thấy gọi về!

Nhìn đồng hồ 11 giờ 30, nếu gọi điện thoại cho anh thì ngại vì nếu chung phòng với các anh khác thì phá giấc ngủ của người chung quanh. Nghĩ vậy thôi chứ, gọi cũng vô dụng vì anh không bắt máy.

Đêm đó tôi mong sao mau sáng để tôi gọi lại xem sao, nhưng hoàn toàn thất vọng, sau nhiều lần gọi, anh không trả lời. Cũng mai trưa ngày hôm đó, có một lá thư của ban tổ chức, trong đó có nói người nhà quý vị tới nơi bằng an và chúng tôi đã lo cho người nhà chỗ ăn chỗ ở chu đáo, quý vị an tâm. Còn chu đáo cho những số điện thoại để khi khẩn cấp và còn dặn dò ngày cuối tới đón người nhà nhớ đem bông để tặng cho người thân. Và ngay tối hôm đó tôi gọi điện thoại khẩn cấp cho anh Lâm và anh Tuấn đều không được. Còn chị Minh thì ngắn gọn, xin lỗi đang cầu nguyện. Chúa ơi, 11 giờ đêm còn đang cầu nguyện.

Sau đó anh Tuấn gọi điện thoại cho tôi nói: “Chút nữa anh chị Công tới, chị gửi cho anh Cư cái áo ấm vì đang ở gần biển” À thì ra ở gần biển không gọi điện thoại được, nhưng tôi vội vàng hỏi anh Tuấn ngay: “Sao tôi gọi cho anh Cư không được, mà anh cũng không gọi về nhà, mà lại nhờ anh..., phiền anh quá! Anh Tuấn trả lời phải xuống núi khoảng một cây số mới gọi được và nhắc tôi sẵn sàng, một tiếng rưỡi sau anh chị Công tới lấy.

Tôi liền gọi cho anh chị Công cũng không được. 45 phút sau anh chị Công đến, tôi ngạc nhiên. Anh Tuấn nói một tiếng rưỡi anh chị tới mà chỉ có 45 phút đã có tiếng chuông kêu cửa. Tôi vội vàng mở cửa và đưa áo nhờ anh chị trao lại dùm. Rồi tôi hỏi: Ủa, tôi mới gọi cho anh chị mà không được” - Tại em hết tiền” và chị cười. -Vậy à! Nhưng khi chị ra đi, trở vào nhà tôi nghĩ trong bụng số điện thoại khẩn cấp gì mà kì cục.

Vâng thật kì cục, nhưng đi rồi mới biết di động mất

sóng và những úp mở thật khó hiểu, và bây giờ tôi mới nhật ra đâu là sự thật. Bây giờ, nếu ai hỏi tôi đi dự Khoa 3 Ngày là gì, ra sao, tôi cũng không thể nói ra cho người đó biết. Vì tôi cảm nhận được những gì xảy ra cho tôi, và nói ra cho mọi người biết hết thì không còn gọi là Khóa 3 Ngày nữa, đó là truyện di động mất sóng.

Cho đến bây giờ, dư âm 3 ngày tinh huấn vẫn còn trong đầu tôi và tôi vẫn cần tiếng chuông đánh thức tâm hồn vào mỗi buổi sáng và tôi cần những ngọn nến sưởi ấm tâm hồn tôi khi ngội lạnh trông vắng.

Lạy Chúa Giêsu, khi nhìn đồng lúa chín vàng, ít khi chúng con nghĩ đến hạt giống đã âm thầm tan nát để trao đời cây lúa trĩu hạt. Có bao nhiêu điều tốt đẹp chúng con được hưởng hôm nay là do sự hy sinh của bao người đi trước, nhờ công bao người chúng con được làm hạt lúa.

Xin cho chúng con đừng khép kín mình trong lớp vỏ, để cố giữ sự nguyên vẹn vô nghĩa của mình, nhưng dám ra đi, để giúp cho cánh đồng và cuộc đời cây lúa nhỏ.

Lạy Chúa, xin dạy cho chúng con biết cộng tác với nhau trong việc xây dựng nước trời ở trần gian, đến với nhau không chút thành kiến và tin tưởng vào thiện chí của nhau. Khi công tác chúng con cảm thấy Chúa Cha hiện diện, nhờ đó chúng con vượt qua những tự ti nhỏ nhen, những tham vọng ích kỷ và những định kiến căn cỗi.

Ước gì chúng con dám từ bỏ mình để tìm kiếm chân lý ở mọi nơi, mọi người, nhất là những ai khác quan điểm.

Lạy Cha, xin sai Thánh Thần đến với chúng con, để biết lắng nghe nhau bằng quả tim và hiểu nhau ngay trong những dị biệt. Nhờ sống mẫu nhiệm cộng tác, xin cho chúng con được triển nở không ngừng và thánh ý Cha được thể hiện trên mặt đất.

Mến chào trong Thầy Chí Thánh.

Vi Vi.

"0.08 of a blessing???"

0.08 of a blessing???

When I knew that Trường Lãnh Đạo would be held at Vinh Sơn Liêm this year, I thought, 'Convenient from home, and convenient from the city. Excellent! It's only 15mins away if I ever want to come' – at least for me it will be convenient!

But in February, upon hearing that a short course within my interest range was running on several Tuesdays of March, I could not refuse the offer. However, attending the scheduled sessions meant that I would not arrive at VSL for the 7:30pm start of TLĐ. That Tuesday, I ended up arriving at VSL at about 9:30pm, just in time to hear part of the news update, say the final prayer and receive a blessing along with other Cursillistas. In the parable of the workers in the vineyard (Mt 20:1-16), no matter how early or how late someone arrived to work, everyone was given a fair wage. And I think this is what happens at Ultreya, TLĐ and everywhere God is the land-owner.

I'm not sure if there are any situations where God works with decimals, but what I can certainly say is that despite my late arrival, when I received my wage for coming to TLĐ (a blessing), it was definitely not 0.08 of a blessing!

At TLĐ, I saw someone who lives about 5 times further from VSL in distance than me and is very much busier than I am. This person has an extraordinary attendance record and manages to come to every Ultreya and TLĐ that I've ever been to, wherever and whenever it is held- despite the long drive from Lysterfield. If priests, who are very busy people, manage to come to Ultreya and TLĐ, why shouldn't I, someone who lives only 15mins from VSL, put in that extra effort to come when it is possible, even if it means arriving late unavoidably?

Giới Trẻ là tương lai của Giáo Hội. Without young people, the Church has no future- but if young people are to be the future of the Church, they also need to be present in the Church today- some famous sayings that were heard many times in the lead up to World Youth Day. Dearest

Cursillistas friends, in particular my young friends, I look forward to seeing you at the next gathering. Whilst life is busy and my Tiếng Việt vocabulary is very limited, I will continue to come to Ultreya and TLD whenever I can and allow Thầy Chí Thánh to guide my understanding according to His will.

$\$Wage\ of\ TLD = nB = 1\ full\ blessing\ if\ n > 0$

where B = portion of blessing received, n = number of in minutes attended
total duration of minutes

Decolores

Một em trẻ

♪♪ Cur-sil-lis-ta quyết tiến không ngừng...Quyết Tiến! ♪♪

BÊN NHAU NGÀY VUI

Mỗi khi tham dự đại hội Cursillo, tôi rất vui vì gặp được hầu hết những bạn đồng hành trong phong trào của Melbourne với những lời hỏi han nồng ấm thân tình.

Nhưng những lần đi họp nhóm thì có vẻ như “trong gia đình” hơn, mọi người tâm tình cởi mở, tự nhiên hơn, tôi lại cảm nhận được những điều mà từ trước tôi chẳng để ý tới. Khi tề tựu bên nhau, nói ra những cảm nghiệm của mình, tự dưng thấy như mình cũng... vậy đó...

Tôi qua nghe một người anh em, con của Thầy Chí Thánh chia sẻ cảm nghiệm riêng, trong đó đúc kết một câu, làm lòng tôi cảm xúc dạt dào:

“người nào được Chúa thương nhiều, Chúa sẽ gởi cho nhiều Thánh Giá hơn, bởi vì khi Chúa trao Thánh Giá cho chúng ta, sự khó nhọc ấy sẽ thánh hóa con người của mình và mình hiểu được tình

yêu của Chúa...”. Tôi nhớ lại lời Cha Nguyễn Tầm Thường trong khóa Linh Thao ngày nào: “Thánh Giá chỉ có một cây là cây Chúa vác thôi, tất cả những cây khác phải gọi là Thập Tự Giá” (Ô, tự dưng tôi lại nhớ đó là lời Cha N.T.T, câu này tôi lập lại nhiều lần mà cứ quên mất mình đã nghe từ đâu! Tôi định nhắc nhưng thôi, cứ để anh ấy gọi như vậy cho thêm phần thánh thiện). Anh ấy tiếp: khi còn làm

nô lệ cho đồng tiền thì đủ thứ chuyện xảy ra trong gia đình, có lúc không chịu nổi! Khi được giới thiệu Phong Trào Cursillo và được mời gọi tham dự khóa ba ngày, từ đó tự dưng con người tôi thay đổi hẳn, trở thành như một người khác, tôi không tha thiết miệt mài để kiếm tiền nữa, vậy mà gia đình tôi trở nên yên vui, vợ tôi cũng được Thầy Chí Thánh mời chọn, chúng tôi luôn sát cánh bên nhau cùng sinh hoạt với phong trào, thật là hạnh phúc. Vợ chồng thường nuôi tiệc, phải chi chúng tôi được tham gia phong trào từ

sớm thì gia đình tôi đã không xảy ra bao chuyện buồn khô như thế...!

Tôi cũng nhớ mãi lời Cô Linh Mục Gildo Dominici ở Indonesia, chặng dừng chân cuối cùng trên đường vượt biển trước khi được định cư ở Úc, đã trải qua biển cô đau buồn, sau mấy chục ngày hải hùng trên biển Đông, khi chiếc ghe khá lớn, với chiều dài 24 mét, bề ngang 3m8, chồng tôi mua với bao nhiêu mảnh khốe để qua mắt bọn Việt cộng ngày đó mới chiếm miền Nam, bàn tay còn nguyên sắt máu bạo tàn. Anh tân trang mọi thứ, với cabin rộng rãi sáng sủa, chỉ chở theo 57 người, gia đình, bà con và một số người quen.

Nhưng cho dù máy mới thay nhưng vượt bên phải chạy hết tốc độ nên chỉ hai ngày sau, tàu chết máy, thế là lênh đênh trên đại dương trùng trùng gió bão, thêm vào lòng người hiềm ác, chúng tôi đã bị chính những người thân mà mình đã mở lòng nhân ái cứu giúp, trở mặt vì lòng tham, vì miếng ăn, vì lòng ích kỷ hẹp hòi đã tước đoạt hết thực phẩm mang theo, gây sóng gió cho dù trong cảnh khó khăn. Cuối cùng tuy chúng tôi được chính phủ Indonesia cứu vớt nhưng vì sau bao nhiêu ngày đói khát trên biển, thể lực đứa con trai bé bỏng của chúng tôi không chịu nổi đã mất đúng vào ngày thứ sáu Chúa chịu nạn chịu chết năm xưa.

Nhưng Chúa đã không bỏ chúng tôi, Ngài đã an bài cho Cha Dominici đến với chúng tôi. Cha đã xin chính quyền sở tại và chính Cha cùng với gia đình tôi đưa con tôi đi hỏa thiêu để chúng tôi được đem tro cốt đứa con yêu dấu theo, không phải bỏ con lại mồ hoang cốt lạnh nơi xứ người.

Cha đã chứng kiến cảnh đau đớn của gia đình tôi, nhất là nhìn thấy người mẹ chết lịm khi thân xác con thơ nằm gọn giữa ngọn lửa phừng phực như đốt cháy cả tim gan của chính mình. Cha đã luôn luôn an ủi và giúp đỡ chúng tôi cho đến ngày được sang Úc định cư.

Khi kết hôn, chồng tôi từ đạo Tin Lành, đã vào Công Giáo với tôi nhưng một thời gian sau, lơ là, không xưng tội rước Lễ nữa. Sau biển cô đau thương đó anh đã trở lại, xem lễ, rước lễ hằng tuần. Không bao lâu, Chúa đã cho chúng tôi đứa con khác. Qua những bức thư trao đổi thăm hỏi, tôi đã khoe với Cha những ơn sủng Chúa đã ban cho chúng tôi và sau những lời chúc mừng, Cha Dominici còn viết cho tôi: “ Khi đau khổ, người ta đến gần Chúa hơn...”

Câu này là niềm an ủi vô biên, cũng là “kim chỉ nam” mỗi khi tôi gặp những thử thách khó khăn

trong đời hay bạn bè tôi trong hoàn cảnh buồn khổ, tôi thường đem ra chia sẻ: “Hãy đến với Chúa đi, sẽ được cứu giúp, bởi vì Chúa không bao giờ bỏ chúng ta đâu...”

Điều đó đã thể hiện rõ ràng qua những người anh em của tôi, nhất là trong phong trào, và cũng là kinh nghiệm trong đời làm Kitô hữu của tôi.

Tôi rất vui mừng vì sau hai khóa 35 và 36 vừa qua ở Melbourne, phong trào chúng tôi đã có thêm trên một trăm bàn tay nắm với nhau để cùng nắm lấy Thầy Chí Thánh, cùng nhau vui, hạnh phúc và sống trong yêu thương, truyền bá đức tin, phúc âm hóa môi trường... theo mục đích của Phong trào.

Yêu thương thì tôi dư sức qua cầu, nhưng truyền bá đức tin thì không biết tôi có khả năng đó không?! Còn phúc âm hóa môi trường thì thưa Thầy Chí Thánh, con xin lỗi Thầy, kẻ lạt lẽo như con, chắc không làm được chi đâu! Hồng chừng Thầy đã chọn lầm con rồi đó!

Tôi cũng nhớ lời chia sẻ cảm nghiệm của một chị: “Nhà em trước kia tánh nóng kinh khủng lắm, thế mà đi khóa về, tự nhiên tánh tình thay đổi hẳn, lai nguội đi, nguội ngắt luôn vậy đó...”

Ồi! Ước gì cái “hỏa diệm sơn nhà tôi” có thể được dập tắt bởi nguồn suối mát của Phong trào Cursillo này, để cho tôi có cơ hội được trở nên muối men thật sự cho mọi người thân cũng được mặn mà, nồng say theo....

Uyên Lan

Nhóm André Phú Yên Melbourne

Ultreya tháng 5.2009:

lúc 7pm 5.5.09

tại nhà thờ :**Thánh Giuse, SpringVale**
Chủ đề:

Lắng nghe tiếng nói và sự linh
hứng của Chúa Thánh Thần

Liên nhóm TomaThiện điều hợp.

Thân mời quý cha linh hướng và anh chị em Cursillitas tham dự.

Một thoáng bâng khuâng

Thưa quý anh chị,

Nếu hôm nay anh chị có một triệu dollars trong tay thì quý anh chị sẽ làm gì với số tiền đó? Tuy nhiên tôi tin rằng quý anh chị sẽ sung sướng mà sống êm đềm trong mái ấm gia đình của mình phải không. Cả đời làm việc vất vả, tôi chỉ mong trả được dứt nợ căn nhà đang ở là mừng lắm rồi, nói chi đến tiền triệu, nhưng sự đòi hỏi không đơn giản như mình nghĩ mà còn nhiều “bâng khuâng” lắm anh chị ạ.

Hôm nay tôi xin kể quý anh chị nghe về câu chuyện của ông Brian và bà Moirée Naylor ở Kinglake vừa qua đời trong trận cháy rừng vài tuần trước đây. Ông Brian Naylor là người đọc bản tin buổi tối trên đài truyền hình số 7 tôi chắc là mọi người đều biết ông.

Cái chết đau đớn và thương tâm của ông bà Naylor

Ngôi nhà còn lại của ông bà Naylor

làm nhiều người xúc động, nhất là trong giới truyền hình và báo chí. Ông bà ra đi đã để lại thương tiếc cho nhiều người đã từng biết ông bà trước đây, trừ một người đó chính là người con trai trưởng trong số 3 người con của ông.

Greg Naylor 54 tuổi, trong bài báo đăng trên tờ Herald Sun số ra ngày 4 tháng 3 năm 2009 với hàng chữ lớn “My fight for a bit of dignity” xin tạm dịch là “Chiến đấu cho một chút quyền lợi của tôi”. Theo lời kể của Greg thì giờ đây anh ta nghèo lắm, trong số Bank của anh có chưa tới một trăm bạc, vì trước đây Greg bị đuổi ra khỏi các thương vụ của gia đình nhà họ Naylor. Các cuộc tranh chấp trong gia đình đưa tới kết quả là hai cha con Brian và Greg không thèm nhìn mặt nhau kể từ năm 2003; và rồi ông Brian đã loại bỏ tên Greg trong số người được thừa hưởng một phần trong số tài sản của gia đình nhà họ Naylor. Greg bị suy tim đột biến và được đưa vào bệnh viện cấp cứu, sau khi được biết trong tờ di chúc do cha mẹ ông để lại đã không có tên ông trong đó. Nay thì Greg muốn được chia phần trong số tài sản này ước tính đâu khoảng chừng 20 triệu, và Greg cũng được cho biết (có thể từ các em ông) là không được đến tham dự tang lễ của ông bà Naylor. Trông Greg tiều tụy trong bộ áo quần cũ kỹ đang mặc trên người, anh ta có vẻ buồn lắm. Không biết Greg buồn vì cha mẹ ông qua đời, hay buồn vì không được thừa hưởng phần nào tài sản đó. Thật là quá bất hạnh phải không anh

chị, câu chuyện đại khái là như thế.

Riêng phần bà Moirée mẹ của Greg không biết những ngày cuối đời cuộc sống của bà ra sao, tuy nhiên theo kể lại, thì Greg chưa về thăm bà lần nào kể từ năm 2003. Vì nổi thương nhớ con mình, không biết bà và ông Brian có hôn giận nhau không, tuy nhiên tôi nghĩ là bà Moirée buồn nhiều lắm, và hạnh phúc gia đình sẽ giảm đi nhiều vì nỗi buồn phiền của bà. Dù hai người đang sống trên gia sản có hơn hai chục triệu dollars, cơn hỏa hoạn đột ngột xảy đến cướp đi mạng sống của hai ông bà, và có thể cũng đã mang theo bà sự muộn phiền và nỗi nhớ mong trong lòng bà bấy lâu nay. Bà mong chờ từ Greg một cú điện thoại hay một thiệp mừng giáng sinh cho lòng bà vui đi nỗi nhớ nhung chất ngất, hoặc bà mong chờ Greg trở về mái nhà xưa đó để ông bà có dịp sai gia nhân làm thịt con bê thật béo để ăn mừng ngày gia đình sum họp như trong dự ngôn người con hoang đàng mà ta đã biết.

Đổi với Greg, qua chừng đó năm dài qua bao nhiêu ngày sinh nhật của cha mẹ ông, ngày Father days, mother days, Valentine days, ngày cưới của Brian và Moirée, ngày lễ Phục Sinh, ngày Chúa Giáng Sinh. Biết bao cơ hội đã đến với Greg rồi lặng lẽ ra đi, mà Greg không chọn lấy một cơ hội nào để chứng tỏ sự yêu thương và lòng hiếu thảo theo lẽ phải có của một người con đối với cha mẹ. Tôi không biết Greg đáng thương hay đáng trách, vì nếu trong sáu năm dài đó dù chỉ một lần thôi, Greg nói với mẹ rằng mẹ ơi con thương mẹ lắm, thì hôm nay mọi việc sẽ khác hẳn, mọi việc sẽ thay đổi hoàn toàn. Tại sao những lời nói đơn giản như vậy mà Greg không nói lên được nhỉ, thật buồn cho Greg.

Bây giờ dù có hối hận thì cũng đã muộn vì thời gian không chờ đợi Greg nữa và cơ hội thì đã qua đi. Hiện tại Greg đang nhờ Luật sư đưa các em của ông ra tòa để đòi được chia phần trong số hai chục triệu đó. Nếu như Greg thắng cuộc thì đời sống vật chất của Greg sẽ sung túc hơn, nhưng về tinh thần thì sao nhỉ, và ý nghĩa cuộc sống của Greg ra sao, có tăng thêm được chút nào không? Tôi cầu mong cho Greg có được cuộc sống hạnh phúc với số tài sản đó, và tôi cũng cầu mong cho Greg được bình an trong tâm hồn trong suốt chặng đường còn lại của đời mình mà không một lần cảm thấy “bâng khuâng”

Mùa Phục Sinh 2009

Vương Thanh Truyền